

Dosarul nr. 2ra-1006/22
2-19166491-01-2ra-21072022

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași – A. Ucraințeva
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

24 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Simion Ursu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Simion Ursu împotriva lui Tudor Sîrbu și Larisei Sîrbu cu privire la repararea
prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din data de 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a respins apelul declarat de către Simion Ursu, s-a menținut hotărârea
din data de 31 ianuarie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

constată:

La 18 octombrie 2019 Simion Ursu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Tudor Sîrbu și Larisei Sîrbu, prin care a solicitat repararea
prejudiciului material în sumă de 20 652 lei, prejudiciului moral în sumă de 10 000
lei, încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 919,56
lei și de asistență juridică în sumă de 400 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată Simion Ursu a indicat că după
decesul părinților a rămas averea succesorală formată din casă de locuit cu teren
aferent situate în s. xxxxx, r-nul xxxxx. Tuturor moștenitorilor le-au fost eliberate
certificate de moștenitori, care după intrarea în posesie au donat cotele ce le
reveneau reclamantului.

Reclamantul a menționat că după decesul părinților a permis lui Tudor Sîrbu
și Larisei Sîrbu să locuiască în casa părintească, fără a solicita plată pentru chirie,
unica condiție fiind păstrarea intactă a casei părintești. În casa moștenită de la
părinți, pârații s-au instalat cu traiul în anul 2009, iar din motiv că timp îndelungat
s-a aflat peste hotare nu a verificat modul de gestionare de către Tudor Sîrbu și
Larisa Sîrbu a casei de locuit.

În vara anului 2017 Simion Ursu a constatat că Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu nu
au efectuat reparațiile curente, au distrus casa, prin ce i-au pricinuit un prejudiciu
material, care în temeiul actului din 20 noiembrie 2017 întocmit de o comisie în
frunte cu consilierul primăriei locale constituie suma de 20 100 lei, format din

valoarea mobilierului distrus, deteriorarea sobei, a 40 % din geamuri, distrugerea stavelor de țesut ale mamei, neefectuarea reparațiilor curente ce au dus la apariția de fisuri în pereți, care sunt murdari, folosirea lemnului depozitate în ogradă, au luat capra de tăiat lemne, au tăiat porcii care urmau a fi crescuți de ei cu cheltuieli comune.

Reclamantul a mai menționat că în timp ce se afla peste hotare a fost contactat telefonic de Tudor Sîrbu, care l-a rugat să-i acorde un ajutor material în sumă de 100 dolari SUA, pentru procurarea hainelor pentru copii, care așa și nu i-au fost restituiți. Simion Ursu a susținut că i-a transmis bani prin intermediul vecinului Ion Chitroagă, care deținea banii acestuia pentru a-l reprezenta într-o tranzacție.

Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu recunosc prejudiciul material cauzat, însă refuză să-l restituie.

Simion Ursu a relatat că i-a fost cauzat și un prejudiciu moral pe care îl estimează la 10 000 lei.

Prin hotărârea din data de 31 ianuarie 2020 și hotărârea suplimentară din data de 04 august 2021 ale Judecătorei Strășeni, sediul Călărași s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Simion Ursu împotriva lui Tudor Sîrbu și Larisei Sîrbu cu privire la repararea prejudiciului material și moral. (f.d 44, 91)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Simion Ursu. (f.d. 53)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 28 septembrie 2021 a respins apelul declarat de către Simion Ursu, a menținut hotărârea din data de 31 ianuarie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași. (f.d.99,100-107)

Instanțele de judecată au constatat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile Simion Ursu a devenit, în anul 2019, proprietarul bunurilor imobile cu numerele cadastrale xxxxx (teren pentru construcții), xxxxx (casă de locuit), xxxxx (construcție accesorie). Totodată, prin prezenta acțiune Simion Ursu pretinde că Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu i-au cauzat prejudiciu material și moral în perioada 2009-2017.

În aceste circumstanțe și în temeiul art. 315, art. 320, alin.(1)-(4), art. 321, alin. (2), art. 497, alin (1), art.499, alin (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019) instanțele de judecată au concluzionat că pretenția lui Simion Ursu cu privire la repararea prejudiciului material cauzat pentru folosirea bunurilor imobile în perioada 2009-2017 nu este întemeiată deoarece în acea perioadă nu era proprietar al acestor bunuri.

Argumentul lui Simion Ursu precum că în anul 2009 a încheiat cu Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu contractul de locațiune a bunurilor imobile în formă verbală a fost respins de către instanțele de judecată, deoarece în temeiul art. 875 și art. 876, alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), acesta nu a fost întocmit în formă scrisă, iar Simion Ursu, nefiind proprietar al bunurilor imobile nu era în drept să dea în locațiune aceste bunuri.

Instanțele de judecată au considerat ca fiind neîntemeiată și pretenția cu privire la încasarea sumei de 100 dolari, în condițiile în care Simion Ursu nu a făcut dovada acordării acestei sume ca împrumut.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral instanțele de judecată în temeiul art. 1398 și art. 1422, alin. (1) din Codul civil (în vigoare până

la 01 martie 2019) a conchis că aceasta nu este întemeiată, deoarece Simion Ursu nu a făcut dovada cauzării acestui prejudiciu.

Subsecvent respingerii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului material și moral instanțele de judecată au respins și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Simion Ursu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d.116-117)

În motivarea recursului Simion Ursu a reiterat circumstanțele de fapt care au fost menționate în cererea de chemare în judecată, totodată a menționat că instanțele de judecată nu au aplicat legea materială care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a susținut că nici una dintre părți nu au contestat dreptul său de proprietate, iar în temeiul art. 1516, alin. (3) din Codul civil a intrat în posesia averii succesorală, respectiv este aplicabil principiul posesiei legale, deci Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu se fac responsabili de prejudiciul cauzat imobilului și sunt obligați să-l repare.

La fel, a mai menționat că instanțele de judecată nu au luat în considerație că raportul juridic este bazat pe acțiuni ilicite și nu rezultă din-un act juridic, iar atât timp cât Tudor Sîrbu și Larisa Sîrbu nu au dovedit contrariul acestea sunt prezumate.

Simion Ursu a susținut că instanța de apel după o întrerupere a examinării cauzei, nu l-a citat, astfel a fost lipsit de dreptul de a-și susține apelul în fața Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 28 septembrie 2021, expediată recurentului prin intermediul oficiului poștal la data 19 noiembrie 2021. Confirmare privind recepționarea copiei deciziei la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Simion Ursu la data de 24 iunie 2022 se consideră a fi depus în termen.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Simion Ursu, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Simion Ursu asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Cu referire la argumentul lui Simion Ursu precum că instanța de apel, după o întrerupere, nu l-a citat este considerat declarativ, deoarece în instanța de apel Simion Ursu a fost reprezentat de către avocatul Leonid Cazacu, care a fost citat pentru data de 28 septembrie 2021, când s-a examinat apelul și s-a pronunțat decizia contestată, însă din motive necunoscute acesta nu s-a prezentat în ședința de judecată.

Astfel, Simion Ursu nu poate invoca faptul necitării în instanța de apel, deoarece prin prisma art. 75, alin. (4) din Codul de procedură civilă culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Simion Ursu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Simion Ursu, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Simion Ursu împotriva deciziei din data de 28 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh